

roku prohlásil, že se nevzdává přisedících. Avšak tato zmatečnost byla, jak dovolací soud správně seznal, odčiněna tím, že při pozdějším ústním jednání dne 10. listopadu 1932, již s přisedícími konaném, výsledky dosavadního řízení byly zopakovány. Že se tak stalo, vysvítá i z toho, že pracovní soud již řádně obsazený při ústním jednání dne 10. listopadu 1932 navázal na výsledky předchozího jednání tím, že ihned prováděl důkazy připuštěné při jednání dne 6. října 1932. Hledí-li se k tomu, nemá významu okolnost, že úvodem zápisu o ústním jednání ze dne 10. listopadu 1932 byl ponechán předtisk: »Předseda podává nejdříve zprávu o výsledku prvního roku.«

Právnem vytýká však dovolání zmatečnost rozsudku a části řízení odvolacího soudu. Podle předpisu § 32 zákona ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n., o pracovních soudech měl odvolací soud v tomto sporu o zaplacení 2.504 Kč rozhodnouti v senátě složeném ze tří soudců z povolání a dvou přisedících. Předpis tento jest velícím a obsazení soudu zákonem předepsané nemůže býti měněno ani soudem samým, ani dohodou stran, zejména v ten způsob, že se strany vzdají přisedících při ústním jednání odvolacím, jak právě tomu bylo při odvolacím jednání dne 13. května 1933, při čemž strany prohlásily, že se přisedících vzdávají, načež odvolací soud projednal spor v senátě složeném jen ze tří soudců z povolání. Jde tu o vadné obsazení odvolacího soudu, zakládající podle § 35 odst. (2) poslední věty zák. o prac. soudech a § 477 čís. 2 c. ř. s. zmatečnost a bylo pro tuto zmatečnost, k níž jest hleděti z úřadu v každém období sporu, zrušiti napadený rozsudek i řízení jemu předcházející až včetně ústního jednání ze dne 13. května 1933 a věc vrátiti odvolacímu soudu, by o ní dále jednal a znovu rozhodl (§ 510 a § 35 odst. (2) poslední věta zákona čís. 131/1931 sb. z. a n.).

Čís. 13459.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).
Nedostavil-li se odvolatel k odvolacímu roku ve sporech pracovních,
nelze z tohoto důvodu zamítnouti odvolání.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1934, Rv II 321/34.)

Žalobou, zadanou na pracovním soudě, domáhala se zaměstnankyně na zaměstnavatelce, by žalovaná byla uznána povinnou, prohlásiti výpověď, danou žalobkyni, za bezúčinnou a přijati žalobkyni opět do svých služeb v témže postavení, v jakém byla. Pracovní soud, oceniv spor na 30.000 Kč, žalobu zamítl. Žalobkyně se odvolala, žalovaná podala odvolací sdělení. Při odvolacím roku, k němuž se žalobkyně nedostavila, navrhla žalovaná, by odvolání bylo zamítnuto. Odvolací soud odvolání zamítl. Důvody: Ježto se žalobkyně k odvolacímu roku nedostavila, bylo ve smyslu § 33 zák. o prac. soudech čís. 131/1932 sb. z. a n. odvolání podle návrhu žalované zamítnuto, aniž by soudu bylo lze se zabývatí odvolacími důvody.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Žalobkyně uplatňuje dovolací důvod podle § 503 čís. 4 c. ř. s. a spatřuje právní mylnost napadeného rozsudku v tom, že odvolací soud zamítl její odvolání jen proto, že se nedostavila k odvolacímu roku, aniž se zabýval odvolacími důvody. Dovolatelce jest přisvědčiti v tom, že nedostavení se odvolatele k odvolacímu roku ve sporech pracovních není důvodem, aby odvolání bylo bez dalšího jednání zamítnuto. Podle § 33 zák. o prac. soudech ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n., projednává se věc před odvolacím soudem znovu v mezích určených návrhy stran v odvolání. O řízení před odvolacím soudem platí obdobně ustanovení civilního řádu soudního o řízení před sborovými soudy první stolice jako soudy procesními. Není správný názor dovolatelky, že jest tu použití obdobně předpisů civilního řádu soudního o odvolacím řízení. Proto nelze použiti, a to ani obdobně, předpisu § 491 c. ř. s. Ježto pro odvolací řízení nepřichází vůbec v úvahu »prvý rok« ve smyslu § 239 c. ř. s., nelze, když se strana nedostaví k odvolacímu roku ve sporech pracovních, užiti obdobně ustanovení § 396 c. ř. s., jak dovozuje žalovaná v dovolací odpovědi, a neprávem zamítl odvolací soud odvolání žalobkyně jen z důvodu, že se odvolatelka nedostavila k odvolacímu roku a že prý se odvolacímu soudu nebylo lze zabývatí odvolacími důvody. Ježto odvolací jednání bylo již provedeno, jde již jen o rozhodnutí právní otázky, kterou měl odvolací soud řešiti. Bylo proto napadený rozsudek zrušiti a odvolacímu soudu uložit, aby se zabýval uplatněnými odvolacími důvody a o odvolání znovu rozhodl.

Čís. 13460.

K účinkům poznámky spornosti v případě, že sporný zápis byl rozsudkem zrušen, nepatří, že právo, pro které bylo na zrušení sporného zápisu uznáno, má býti zapsáno v pořadí poznámky.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1934, R I 1192/33.)

Soud první stolice povolil exekuci vnuceným vkladem vlastnického práva na nemovitostech v pořadí poznámky žaloby povolené usnesením knihovního soudu ze dne 24. prosince 1926. Rekursní soud povolil exekuci vnuceným vkladem vlastnického práva jen v pořadí běžném a zamítl návrh na povolení vkladu v pořadí poznámky žaloby. Důvody: Rozsudek tvořící exekuční titul neustanovuje, v jakém pořadí se má státi vklad práva vlastnického pro stranu vymáhající, a proto právem se domáhá stěžovatelka změny. Usnesení okresního soudu v H. ze dne 24. prosince 1926, kterým byla povolena poznámka žaloby, netvoří exekuční titul. Ostatně jde v tomto případě vlastně o poznámku spornosti podle § 61 knih. zák., která má ten právní účinek, že rozsudek o žalobě působí nejen proti tomu, pro koho vklad, jemuž jest odporováno, jest zapsán, a proti jeho singulárnímu nástupci, nýbrž i proti těm, kdo teprve po okamžiku, kdy žádost o poznámku spornosti na soud knihovní dojde, dosáhly knihovních práv. S výmazem vkladu, který byl napaden, má soud podle § 65 druhý odstavec knih. zák. po-